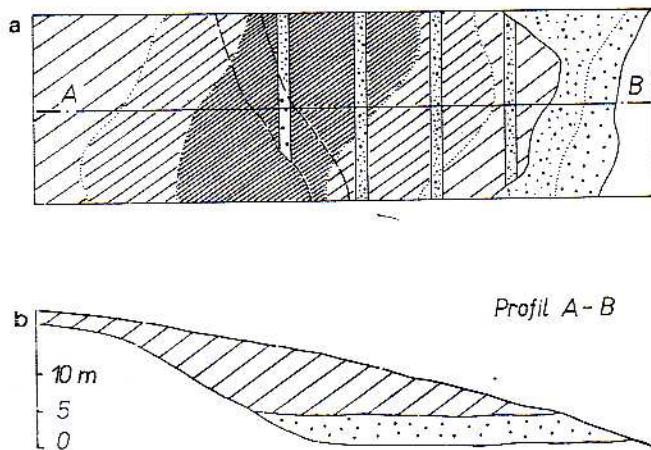
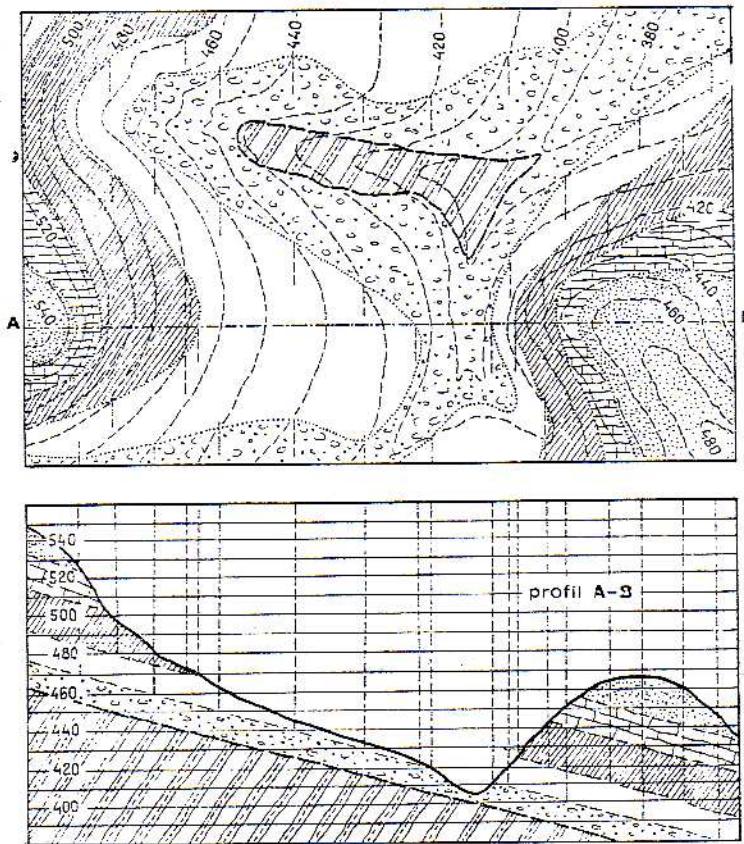

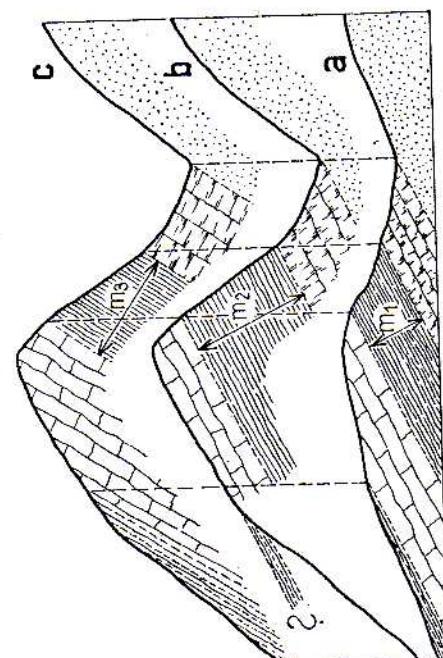
2-1. Znázornění hloubky skalního podkladu pod povrchem páskovou metodou, užívané ve starších mapách. a — půdorys, b — řez A—A', 1 — horniny skalního podkladu, 2 — pokryvné útvary.

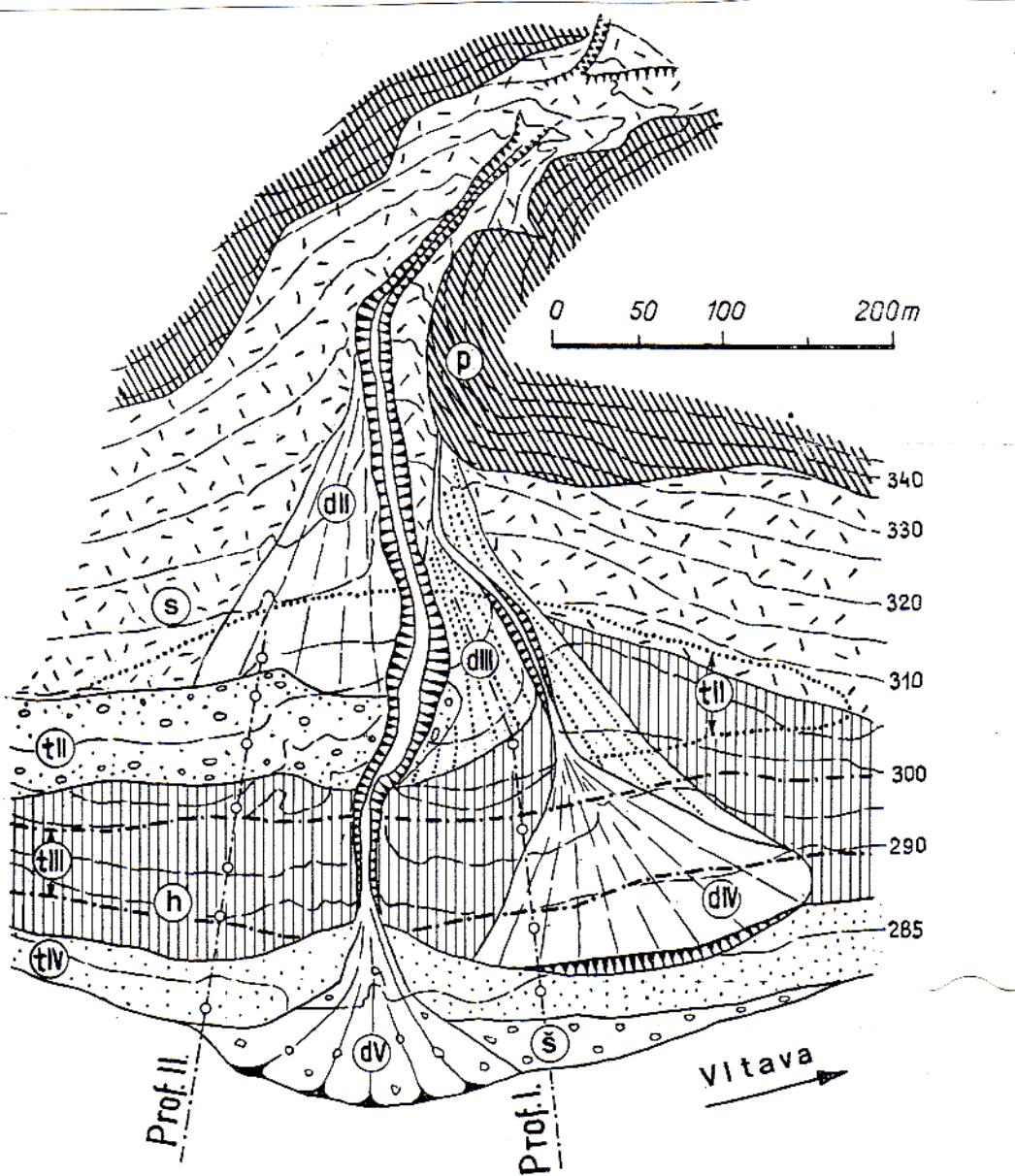
2-2. Mocnost pokryvů je v nových inženýrskogeologických mapách vyjádřena sytostí barvy, spodní vrstva (štěrk) proužky. Místo barev jsou na obr. užity šrafy. a — půdorys, b — řez A—B.

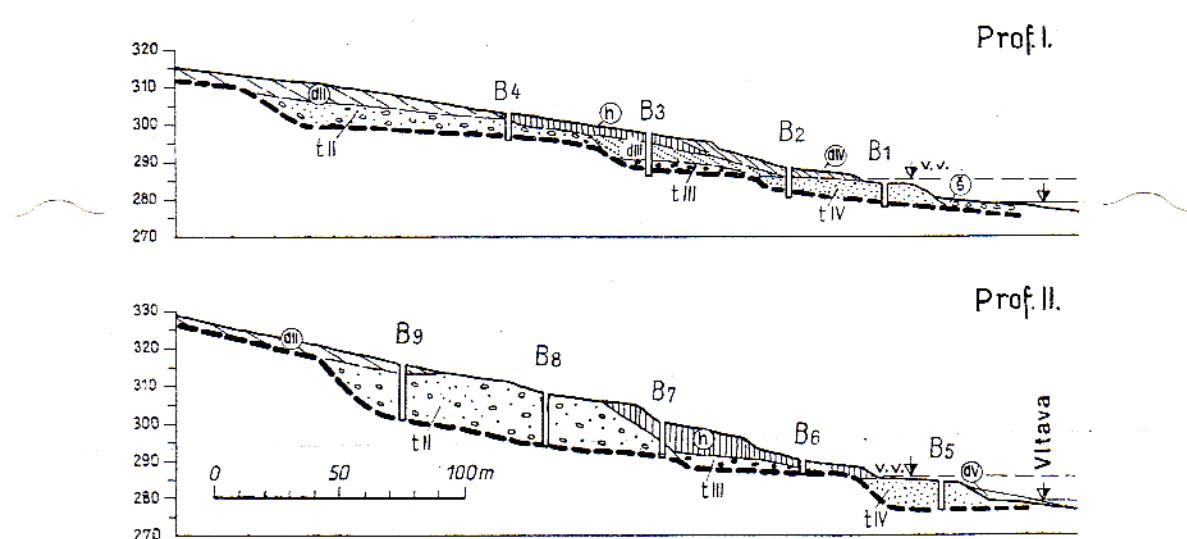
2-4. Geologické mapy i při jednotném úklonu vrstev zdají se složité při nerovném povrchu území. Geologický profil ukazuje v daném případě jednotný úklon vrstev.

2-5. Převýšené profily nejsou pro znázornění geologických poměrů vhodné. Mocnosti vrstev se zdají při každém převýšení jiné. a — nepřevýšený profil, b, c — 3 × převýšený profil

2-8. Část podrobné geologické mapy pokryvných útvarů na svahu vltavského údolí. p — porfyry jílovského pásmá, t II, t III, t IV — pleistocenní terasy, h — sprašová hlina, s — svahové sutí, d I—V — naplavené kužele, š — štěrky naplavené z nejmladšího kuželes.

2-9. Příčné profily sestrojené z mapy na obr. 2-8.